

לשוננו לעם

עורכים: א' אברונין, מ' אזרחי וי' פרץ

מתוך

כרך א, חוברת ה-ו, תש"ו

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

א' אברזנין

עקש

„איין עתונות זו ממלאה תפקיד זה (של
הנבואה) ואינה „מוכיח בשער“ קדמון

עקש וקיצוני כפי שהיה המטיף הנביא
 בשעתו" (מן הצד, "הארץ" י"ב אלול
 תש"ה). בזמן האחרון התחילו משוררים
 וסופרים לקשור לעם ישראל כתר של
 עקשות במובן יציבות, עמידה על דעתו.
 ולא היא. משה רבנו קרא לעם ישראל "דור
 עקש ופתלתל" לגנאי ולא לשבח. "עם גבר
 תתבר ועם עקש תתפל" (ש"ב כב, כז), הרי
 שהעקש הוא ההפך מהנבר. "טוב רש הולך
 בתמו מעקש דרכים והוא עשיר" (מש-
 לי כח, ו), הרי העקש הוא ההפך מן
 ההולך בתם. וכן בספרות: "ויברח מלדבר
 עם הכסיל ומלחלוק עם עקש ומלהח-
 ליק לשון לגבל (מבחר הפנינים); "זד
 יהיר לץ שמו הוא העקש המתמיד על
 השקר" (ריב"ג, ספר השרשים). עיין דוג-
 מות רבות בבן יהודה, כרך ט', ערכי
 עקש ועקשות. ואולי יש להתיר במקום זה
 השמוש בשמות עקשן ועקשנות על פי
 השמוש ביודית (ע"ש ההבאות בשם הר"נ
 מברצלב).